

omnesque fisiones horreat; non aliud corde, aliud ore loquatur, omnis doli expertus. 3. Si exemplo apostolorum, posito omni metu, ubique veritatem fidei à sanctis Patribus acceptam, pro talento accepto, dum occasio tulerit, cum zelo tueatur; nec patiatur injuriosum aliquid dici in Christum, sanctos, Ecclesiam, Christi vicarium, etc.

PUNCTUM II.

Joan. 16. *Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini. Abs-*
1. Persecu- *que synagogis facient vos.* Considera summam solli-
1. 0108 *justorum.* *citudinem et amorem Christi in discipulos, tam se-*
 dulò et crebrò eos monentis de futuris persecutio-
 nibus, et odio summo Judæorum in eos secuturò;
 ne ideò vacillarent in fide, vel cogitarent se à Chris-
 to deceptos: ut discas, si quando vel alios docebis,
 vel eorum curam geres, omnem laborem impendere,
 ne à fide, vel à sanctà vità inchoatà deficient. Mo-
 nemur etiam proprium piorum esse multa pati, id-
 que Deum permittere, ut major illis cedat corona
 in Cælo.

PUNCTUM III.

Ibid. 2. *Venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur*
Deside- *obsequium se prestare Deo.* Considera, sicut infide-
rium pa- *les, et hæretici putant se rem gratissimam Deo fa-*
tiendi pro *cere, si occidant catholicos, cum faciant ingratissimam,*
Christo. *ita debere te velle tendere in contrarium;*
 petereque gratiam à Deo ita proficiendi, ut possis

aliquando sanguinem, datà occasione, pro fide ca-
 tholicà profundere. Quod sacrificium constat Deo
 esse gratissimum: ut Christus, hoc ipso sermone
 declarat, dicens: *Majorem hæc dilectionem nemo ha-* *Joan. 15.*
bet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. *13.*

IN FESTO SS. CORDIS.

(*Feriâ sextâ post Octavam Corporis Christi.* 1)

I. Finge tibi Christum qualis olim venerabili Mar-
 garitæ Mariæ visus est; intueri eum patefacientem divi-
 num cor suum lanceâ perfossum, flammis et coronâ
 spineâ quam crux supereminet, circumdatum, signo-
 rumque illorum eidem mysterium detegentem. Ar-
 dentissimi amoris affectibus in Eucharistiâ omnes
 complectitur cor Jesu. Quid ibi Christus agit? amat
 homines. Amat, inquam, nec quidquam ultrâ de eo
 interrogas. Amor cruci Christum affixit, at justitiæ
 tum jura persequebatur amor, hic verò locum solus
 obtinet. Amat peccatores cor Jesu, corda eorum
 omni modo sollicitans et minùs etiam exterrens ut ad
 amorem flectantur. Amat imperfectas et tepidas etiam
 animas; quippe qui illis lucem, robur, lætitiâ et
 pacem mox largiturus est, modò defectus suos ne-
 gligentiamque dolentes, amantem Deum redamare
 tandem seriò incipiant. At de Jesu ipse nobis, quàm
 suavis, quàm fortis sit amor ejus, dicite, ferventes
 animæ! frequens enim illius vobiscum visitatio, dul-

cis sermocinatio, grata consolatio, familiaritas stupenda nimis. Cor ejus vulnerastis. Jam, non ut tantæ sibi laudi tribuebat Propheta, in abscondito faciei suæ abscondit vos, sed in abscondito cordis sui. Quisquis igitur sis, amat te cor Jesu, in hoc lætare, gratias, laudes, quam maximas poteris, reponde: vix enim aliquoties fortasse pro tanto, amore te gratum exhibuisti.

II. At quæ erga cor Jesu in Eucharistiâ hominum affectio! Ecce quàm multi ignorant propter seipsos ad tantam humilitatem descendisse Filium Dei! Quanta hæreticorum multitudo Eucharistiam aversata, tanti amoris mysterio fidem denegavit! Sed et inter eos qui fide præsentem in Eucharistiâ Christum agnoscunt, quot reperias qui rursùm Filium Dei in semetipsis crucifigunt? Quæ multorum in domo Dei levitas, irreverentia? Ad te ipsum nunc oculos converte; nonne et tu aliquandò, Salvatoris tristitiam aggravans, ab ejus corde defecisti? Et nunc etiam, quis tuus erga ipsum amor? Audi alloquentem suos, ut olim Apostolos: *Numquid et vos vultis abire?*

*Joan. 6.
68.*

Quanta iniquitas, si, Christo tot devoto nominibus, tot vinculis adstricto, ejus inimicis te adjungeres! Quâ fronte possis illas excipere amantissimi Salvatoris querelas: *Si inimicus homo hoc fecisset, sustinuissem utiquè... , tu verò, homo unanimitis... , qui mecum dulces capiebas cibos!*

*Psal. 54.
13 et 14.*

III. Qui verò cordis Jesu in Eucharistiâ sic ab hominibus inhonorati sensus? Ille quidem Agnus est qui

qui coram tendente se obmutuit. Si quandò etiam de nobis querelas fundit, eæ ipsæ tenerrimi sunt amoris indicium: qui enim se non amoris ægrè patitur, ille amat, ille summoperè amari desiderat. Hæc sunt Christi olim ad Vener. Mariam verba: *Ita ingratos esse homines magis ægrè fero, quam omnes passionis meæ dolores; ita id vehementer doleo, ut si is esset erga me hominum amor qui meæ responderet caritati, quæ hucusque perpessus sum, pro nihilo haberem, majoraque etiam propter ipsos aggrededer, si fieri posset. At ea liberalitas et clementia cor angustum in eis invenit et frigidum.* (Perpende præsertim et meditare quæ sequuntur.) *Idque acerbius cor meum pungit, ita me inhonorari, ab iis qui mihi devoti sunt.* Hæc de te, anima devota; hæc dolorem excitent, fervorem accendant, flagrantissimumque in posterum cordis Jesu mœrore et tædio nunquàm afficiendi desiderium firmissimamque voluntatem injiciant.

DOMINICA IV POST PENT.

Christus docet è navì Petri. Luc. 5.

PUNCTUM I.

CUM turbæ irruerent... , *Christus ascendens in unam navim quæ erat Petri, rogavit eum à terrâ reducere pusillum. Et sedens docebat turbas.* Luc. 5. 1. Amor Verbi Dei. **1.** Considera quanto fervore turba hæc accurrerit ad audiendum verbum

DURONT. *Compend.* II.

D d

Dei ; nos autem , non ad audiendas pias exhortationes , sed ad audiendas nugas , et nova hujus seculi , pari fervore sæpè feramur. 2. Christum docere è navi Petri ; ut ostendat romanam Ecclesiam variis tempestatibus in mari hujus mundi agitandam , quò virtus ejus magis elucescat ; et te idem passurum , si in eâ persistas. 3. Navim reductam fuisse à terrâ , quia doctrina concionatoris , et vita , non debet esse terrena , sed cœlestis.

PUNCTUM II.

Luc. 5. 3, 4, 5 et 6. *Ut cessavit loqui , dicit ad Simonem : Duc in altum , et laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon dixit... Per totam noctem... nihil cepimus : in verbo autem tuo laxabo rete... Rumpebatur autem rete ex copiâ piscium.* 1. Considera , Christum in concione movere corda. Sed nostrum est cooperari illi , verbo et exemplo : ducere nempe in altum , aspirare ad cœlestia , et in nullo sibi parcere ad animas lucrandas : laxare retia , id est , divinas Scripturas ; breves verbis , sed laxas mysteriis , si explicentur. 2. Nullum fructum , ex concionibus etiam magno labore factis , capi , si fiant nocte ; id est , in statu peccati , ad vanam gloriam , frigidè , citra voluntatem Dei , et superiorum. Si autem fiant in gratiâ , et ad gloriam Dei , et superiorum nutu , maximus est roventus.

Excellæ
in Eccle-
sian.

Doctrina
cœlestis.

Cur præ-
dicatio
suavis.

PUNCTUM III.

Petro ex stupore in genua lapsa , et clamanti : *Luc. 5. 8. Exi à me , quia homo peccator sum , Domine... Ait ad eum Jesus : noli timere , ex hoc jam homines eris capiens. Et... relictis omnibus , secutus est eum.* Considera processum Petri in suâ conversione. Primò commodat ex caritate Christo navem , et recipit piscibus plenam. 2. Procidit ex humilitate in genua , et constituitur piscator hominum. 3. Cupit exire à se Christum : et eò propiùs ad illum Christus accedit. Nam relictis retibus secutus Christum , ut nunquam ab illo discederet. Sic , ex parvis initiis pervenitur ad summa. 4. Vide quales debeant esse piscatores hominum : nempe humiles , et qui priùs se sinant capi à Christo , quàm alios capiant : deindè , qui Christi vitam et mores sequantur , contemptis hujus mundi retibus , id est , opibus , honoribus , et voluptatibus.

^{10 et 11.}
Petrus
Christum
sequitur.

DOMINICA VII POST PENT.

De falsis Prophetis. Matth. 7.

PUNCTUM I.

JESUS dixit discipulis : *Matth. 7. 15.* *Attendite à falsis prophetis , qui veniunt ad vos in vestimentis ovium ; intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* 1. Considera bonitatem et sapientiam Dei ; qui tantum malum , id est ,

Cur mali
tolerentur.

falsos doctores, tot animarum perversores, non permitteret, nisi majus bonum inde colligeret: ut discas ex quovis malo commodum spirituale colligere. 2. Per falsos prophetas, non tantum intelligi hæreticos, et hypocritas, sed omnes qui carnalia et suavia obtrudunt sub specie virtutis: ut est caro nostra, mundus et diabolus. Caro enim prædicit te non diu victurum, si durè ipsam tractes: sed falsò, quia sancti qui jejunia maxima coluère, diutissimè vixère. 3. Intrinsecus illos esse lupos rapaces: quia etiamsi extrinsecus ostendant vestem ovilem, id est promittant incolumitatem corporis; tamen quærunt intus occidere animam.

Qui mali.
Fraudes
malorum.

PUNCTUM II.

Matt. 7. 26. 28 et 19. *A fructibus eorum cognoscetis eos. Non potest arbor... mala bonos fructus facere. Et idè excidetur, et in ignem mittetur.* 1. Considera, sicut quales hæretici hujus temporis sint, opera ostendunt; ut pote quæ prorsus carnalia (cùm ipsi refugiant omnia quæ carni et sanguini sunt molesta): sic etiam, quales prophetæ sint, caro et mundus, ostendunt effectus. Reddunt enim conscientiam inquietam, fervorem pietatis tollunt, movent tentationes carnales, creant inconstantiam in vocatione, etc. 2. Expende hominem comparari arbori: quia, sicut illa in terrâ plantata fructum cum ramis producit sursum; sic homo, licèt in terrâ sit, conversationem debet ha-

Homo
arbori
compara-
tus.

Domin. XVIII post Pentecost. 473
bere in Cælis, et fructus producere cœlestes; alioquin excidendus et in flammam æternam conjiciendus.

PUNCTUM III.

Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, introbit in regnum...: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in Cælis est. 1. Considera neminem ad vitam æternam venturum, nisi fidem, vel vocationem quam profitetur, opere compleat. Deus enim voluntatem suam declaravit, immediatè quidem in divinis, mediatè verò in humanis, Ecclesiæ, et cujusque sacræ religionis, præceptis et statutis. 2. Deum, non tam ad externas ceræmonias et opera, jejunia, cilia, cantum in Ecclesiâ, quàm ad cor purum respicere: *Hæc est enim voluntas Dei*, ait Apostolus, *sanctificatio vestra.*

Matt. 7. 21.
Bona
opera
necessa-
ria.

Corde
puro.

1 Thess. 4. 3.

DOMINICA XVIII POST PENT.

De paralytico. Matth. 9.

PUNCTUM I.

1. CHRISTUS, paralytico in lecto jacenti, obfidem deportantium eum, dixit: *Confide, fili; remittuntur tibi peccata tua.* Considera, Christum non rogatum primò ei remittere peccata: ut discas priùs in te, aliisque, sanitatem animæ quærere, quàm corporis; deindè peccata sæpè esse causam morborum. 2. Considera bonum esse te versari in socie-

Matt. 9. 2.
Qua ren-
da sanitas
animæ.

Utilis so-
cietas ho-
norum.

tate multorum piorum ; ut , si non tuâ fide et operibus , illorum saltem pietate et precibus sanitatem spiritualem impetres ; maximè si paralyticus sis , id est , multis imperfectionibus obnoxius.

PUNCTUM II.

*Matth. 9.
4 et 5.
Remedium male cogitationis.*

Cum vidisset Jesus cogitationes blasphemias scribarum , dixit... : Quid est facilius dicere : dimittur tibi peccata tua , an dicere ; Surge et ambula ?

Vince in bono malum.

1. Considera , exemplo Christi nos doceri , quoties prava menti obrepit cogitatio , debere reprehensione nostrâ ipsam mox repelli , dicendo : ut quid cogitas malum in corde tuo ? 2. Servum Dei , contra maledicos et detractores , non aliis armis uti , quàm boni operis exemplo : ut hic Christus fecit , sanans paralyticum , ut ostenderet se posse remittere peccata , quod scribæ putabant blasphemum.

PUNCTUM III.

*8. 6.
Quomodo peccator sanatur.*

Tunc ait paralytico : Surge , tolle lectum tuum , et vade in domum tuam. Considera , per paralyticum intelligi spiritualiter peccatorem , operibus meritoriiis destitutum , vel otio turpi in suâ vocatione marcentem. Is , 1. Deo confidens , à vitis vel imperfectionibus antiquis debet surgere , per bonum propositum vitæ emendandæ. 2. Tollere lectum , id est , corpus suum cogere servire justitiæ , quod prius servivit iniquitati ; castigareque illud jejuniis , disciplinis , etc. 3. Vadere in domum suam : id est , bo-

Dominica XX post Pentecost. 475
norum operum exercitio , de virtute in virtutem proficere , donec perveniat ad domum , id est , ad patriam cœlestem.

DOMINICA XX POST PENT.

De Reguli filio. Joan. 4.

PUNCTUM I.

REGULUS... abiit ad Jesum , et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium ejus , incipientem mori. 1. Considera vanitatem omnium quæ in mundo sunt. Quid enim nobilitas , et opes profuere regulo , ut à morte liberaret filium ? 2. Dei sapientiam tam variis , mirisque modis , homines pertrahentem ad salutem. Occasione enim hujus lethalis morbi factum est , ut et regulus quæreret Christum , et tota ejus familia converteretur : ut meritò morbi , et aliæ calamitates inter dona Dei sæpè sint reponenda ; et optanda potiùs , quàm horrenda.

Joan. 4. 47.

Nobilitas opesque inutiles.

Morbi , etc. dona sunt Dei.

PUNCTUM II.

Dixit Jesus ad eum : nisi signa et prodigia videritis , non credetis. 1. Considera , Christum duriusculè alloqui regulum : tum , quòd fides ejus esset imperfecta ; credebatur enim ab eo quidem filium sanari posse , sed præsentem ; et ideò secundò petiit ut descenderet : tum quia divites , qui in hoc mundo suas habent consolationes , sæpissimè , non nisi incre-

8. 48.

Inreparatio salutaris.

476 *Supplem. Meditationum.*

pationibus excitari queant ad curandam salutem.
2. Expende, num aliquid tuæ quoque fidei desit.
Si enim verè crederes Dei promissionibus de vitâ
æternâ, et comminationibus futuri iudicii, purgato-
rii, et inferni, longè ardentior esses in exercita-
tione pietatis, omniumque bonorum operum.

PUNCTUM III.

Joan. 4. Dicit ei Jesus: *Vade, filius tuus vivit. Credit homo*
sermoni... et ibat: et postquam ex obviis servis cog-
novit filium revaluisse eâdem horâ, *credidit ipse et*
domus ejus tota. Considera, te esse illum regulum:
quia regendas habes potentias animi tui, internas et
externas, omniaque membra, ut subsint Deo, et
rationi. Filius tuus est anima tua: quæ dum lapsa
est in peccatum mortale, aut lapsui proxima est,
mox clamare debes ad Dominum; et si firmiter cre-
dideris quòd solo nutu te juvare queat, non solum
anima à peccato liberabitur, sed etiam gratiam con-
sequere alios convertendi.

DOMINICA XXII POST PENT.

De numismate censûs. Matth. 22.

PUNCTUM I.

Matth. 22. PHARISÆORUM discipuli, cum *Herodianis mis-*
si, ut caperent Christum in sermone, aiunt: Magister,
scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces;
Facta im-
prob-
rum.

Dominica XXII post Pentecost. 477

et non... respicis personam hominum. I. Considera
quod sit ingenium improborum hominum, nempè:
1. Alios malos sibi adsciscere. 2. Quod per se ne-
queunt, id per alios moliri. 3. Consilia inire contra
bonos. 4. Fictè agere. 5. Adulari et laudare. II. Con-
trà, nota, piorum et Christi imitatorum esse, ut sint,
1. Magistri, id est, auctores bonorum operum,
aliis, verbo et exemplo. 2. Veraces, non ficti, qui
scilicet promissa præsent. 3. Viam Dei docentes in
veritate, non tractando nugas, sed pia colloquia
usurpando, solidas virtutes proponendo, et exer-
cendo. 4. Neminem timentes, nisi solum Deum; ac
omnibus liberè veritatem prædicantes, laudando
bonos, increpando malos.

PUNCTUM II.

Potentibus an census dandus Cæsari, respondit *Matth. 22.*
Jesus: *Quid me tentatis, hypocritæ? Ostendite mihi*
numisma censûs. At illi obtulerunt ei denarium, signa-
tum imagine Cæsaris. 1. Considera, Dominum adu-
latoribus non adblandiri; quia non tam volunt lau-
dare, quàm suam quærere utilitatem: ut discas non
diligere favores humanos. 2. Fictos et fraudulentos
non posse diù latere. 3. Rectè nos facere, quando
ex ipsorum verbis eos redarguimus. Nam, quia dixe-
rant Christum non esse acceptorem personarum,
illis non pepercit, sed hypocritas vocavit. 2. Con-
sidera, contra tentationes dæmonis, carnis et mun-
di, quæ sit imago impressa animæ nostræ: nempè
Homo,
imago
Dei.

Dei, ad cujus imaginem creatus es, et in baptismo reformatus; adjuncto signo crucis, cum subscriptione: *Declina à malo, et fac bonum quod in baptismo promisisti; et, si religionem ingressus es, cum inscriptione: Serva paupertatem, castitatem, et obedientiam, quia vovisti.*

PUNCTUM III.

Matt. 22. 21. Tunc ait illis: Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et quæ sunt Dei, Deo. 1. Considera, nos per libertatem à peccato et dæmone, quam habemus per Christum, non eximi ab obedientiâ superiorum, tam secularium, quam spiritualium: tum quia pervigilant ipsi, in temporalibus et spiritualibus quasi rationem pro animabus nostris redditori: tum quia Christus, licet verè Dominus et superior omnium, eximi noluit. Jussit enim didrachma pro se et Petro dari, ne scandalizaret. 2. Hic Cæsarem anteponi Deo, quia Deo obedire nequit, qui rebellis est imperatori, vel superiori suo immediato: sicut neque Deum diligere potest, qui proximum odit.

Paren-
dum su-
periori-
bus.
Heb. 13. 17.
Matt. 17. 26.

PROPRIUM SANCTORUM.

DE S. ANDREA.

PUNCTUM PRIMUM.

3o Nov.

SANCTUS Andreas, quem ab æterno elegit Deus, ut primus esset discipulus et apostolus Christi, ejus socius in opprobrio crucis, assessor in die judicii, cohæres in gloriâ; ut esset Evangelii tuba, columna et fundamentum Ecclesiæ: natus est in Judæâ, instructus à Joanne Baptistâ. Tum à Christo primus omnium apostolorum vocatus et assumptus est in ministerium fidei, in laborum suorum, in crucis et gloriæ societatem. Expende vocationis hujus, et tuæ, gratiam: et quanti sit ad gratiam, et perfectionem consequendam, bonos, sive magistros et directores, sive socios conquirere.

Vocatur
à Christo.

PUNCTUM II.

Hujus vocationis gratiæ respondit sanctus Andreas. 1. Enim sine excusatione et morâ, *continuo relictis rebus secutus est Jesum.* 2. Petrum fratrem adduxit in cognitionem Christi. 3. Multa fecit et passus est pro nomine Jesu. 4. Ardentissimè Jesum amavit, et à Jesu multum amatus est. Undè Ecclesia de illo: *Dilexit Andream Dominus in odorem suavitatis: idque, propter triplicem illius zelum. Pri-*

Vocationi
respon-
det.
Matt. 4. 20.

mus est, quem habuit suæ perfectionis, cum ad scholam Joannis Baptistæ, deinde ad scholam Christi accessit. Secundus, est zelus animarum, quo ductus Scythiam, Thraciam, Achaïam, et tot barbaras nationes peragravit. Tertius est, quem habuit, magistrum Christum perfectè imitandi, tum in vitâ, tum in morte: morte autem crucis. Quam cum paratam videret sibi, ejus in amplexus involans: *O bona crux*, inquebat, *diu desiderata, etc.*

*In Off.
Eccl. et in
ejus Act.*

Vide quo affectu ad eam accedat. Audi illum ex eâ concionantem, ex quâ tunc, tanquam ex cathedrâ, plusquam viginti millia docebat hominum, et desiderio salutis accendebat.

Quantum distas ab his virtutibus! Quam segniter vocationi tuæ respondes!

PUNCTUM III.

Laborum suorum, suæque virtutis ingentem mercedem recepit, tum in hac vitâ, tum in alterâ. 1. In hac vitâ: ubi tot gratiis, totque inter labores suos spiritualibus deliciis perfusus est; ubi virtutem miraculorum accepit, infinitarumque propè animarum conversionem; et mortem denique crucis obtinuit. 2. In alterâ vitâ, ubi nunc eminentem apostoli gloriam possidet, lauream martyris, assessorisque cum Christo, in gloriâ, et in futuro die judicii, sedem et potestatem. O quanta qualisque merces! Gratulare sancto, et imitare virtutes, si gloriam velis assequi.

*Remune-
ratur.
in hac
vitâ.*

In alterâ.

DE S. FRANCISCO XAVERIO.

3 Dec.

PUNCTUM I.

CUM Deus sanctum Franciscum Xaverium in apostolum Indiarum elegisset, singularibus illi gratiæ, naturæque dotibus ad tantum opus ornavit. 2. S. Ignatii condiscipulum et contubernalem fecit: quem, cum salutaria monentem primùm minùs audiret, ejus deinde adhortationibus et exemplis ad tantum Dei amorem, sui mundique odium et contemptum inflammatus est, ut se ei socium adjunxerit, ad sequenda consilia evangelica, et societatem condendam, quæ tota saluti animarum vacaret. 3. Suffectus est in alterius ægrotantis locum, qui ad iter indicum destinabatur. Mirare, et lauda divinam Providentiam; quæ sic omnia fortiter et suaviter disponit, ut semper ad propositum finem perveniat. Spera, si totum te illi commiseris, perficienda omnia ad quæ te destinavit. Quare ei gubernandum te penitus trade.

*Indiarum
et Japo-
næ apos-
tolus.*

PUNCTUM II.

Dignum se tantâ vocatione Xaverius effecit, 1. Puritate mentis, et corporis, tantâ, ut etiam in somnis impuras ab se cogitationes repelleret. 2. Magnanimitate incredibili; nihil fugiendo, quantumvis arduum, ac naturæ contrarium esset. Sic fœdis-

*Respon-
dit tanto
muneri.*

simum ulcus exsugere non dubitavit. Quo facto id consecutus est, ut in nosocomiis nihil deinceps non suave esset. Tanti est animum semel penitus vicisse!

3. Patientiâ heroicâ, in laboribus, injuriis, calumniis, morbisque gravissimis perferendis. 4. Humilitate, quâ, licet legatus à latere, vilissimis quibusque se subjiceret; ad abjectissima quæque officia se demitteret, etiam pedisequi, ut cum mercatore, cui se servum addixerat, urbem Japoniæ ingrederetur. Et cum omnibus esset admirationi, se omnium contemptu dignum tanquam miserum peccatorem judicabat. 5. Obedientiâ tam singulari, ut, ad minimum sancti Ignatii nutum, paratus esset à tam ingentibus cæptis desistere, ut in Europam rediret. 6. Indefesso orandi studio: ut, licet diurnis laboribus fractus, in eo pernoctaret. 7. Zelo divinæ gloriæ, et animarum salutis ardentissimo: quo inflammatus, fidem Christi in tria et viginti regna intulit, decies centena hominum millia ad Christum convertit, ac remotissimas demùm orbis regiones, per undecim millium leucarum peregrinationes, per naufragia, per ingentes omnis generis labores, persecutiones, et sexcenta vitæ pericula, adiit. 8. Fiduciâ in Deum admirabili, quâ animatus, Mauricam in primis, atque ad immanissimas gentes, ut Christum prædicaret, sine pecuniâ, amicis, omnique subsidio humano, solus penetravit; certus, si navis negaretur, maria natando trajicere.

Erubescere quòd tam longè absis ab his virtutibus, quòdque tam negligenter cures propriam salutem, cum ille tam diligenter curârit alienam.

PUNCTUM III.

Considera demùm, quibus præmiis Deus tantas Remuneratur. virtutes, totque labores affecerit. 1. Apostoli nomine et dignitate. 2. Consolatione uberrimâ; ut exclamaret: *Satis est, Domine, satis est!* cum contra, oblatis pro Christo laboribus, diceret: *Amplius, Domine, amplius!* 3. Tantâ miraculorum patrandorum potestate, ut sit hujus seculi Thaumaturgus. 4. In corruptione corporis post mortem. 5. In Cælo, virginis, doctoris, martyris, et apostoli laureâ. Sancto gratulare, et sic statue: si adspiras ad eadem præmia, illa per labores, et æumnas, ejus exemplo esse promerenda.

DE SANCTO NICOLAO.

6 Dec

De quinque talentis. Matth. 25.

PUNCTUM I

GRATIARUM, quas Deus initio largitur, bonus Acceptit à Deo talenta. usus novas gratias promeretur; easque plures, aut pauciores, pro cujusque fidelitate, ac divinæ Providentiæ consilio. Tanti est bene cœpisse et donis cœlestibus bene uti! Sic, sancto Nicolao primùm

Dominus tradidit *quinque talenta* : scilicet , bonam indolem , animum docilem , peccati odium , discendi facilitatem , atque in docendo facundiam. Hic Deum lauda , gratulare sancto ; qui potuit dicere : *Sortitus sum animam bonam*. Et deinceps , talentis quæ accepisti , contentus potiùs vive , et benè illis utere , quàm agrè feras , aut paupertatem tuam , aut divitias aliorum. Dona largiri , Dei est ; hominis , bene impendere. Sat multa habebis , si Deus concedere plura nolit. Ac si fortè nova desint , priorum malum usum accusa , non denegantis providentiam. Denique laus est christiani , rectè uti talentis acceptis ; non , multa accepisse.

PUNCTUM II.

Dominus quinque talenta tradidit fideli servo Nicolao : *Ecce autem ille alia quinque superlucratus est*. Etenim si à materno lacte , ferià quartà , et sextà , ad vesperam , infans abstiniuit ; si puer , in oratione coram Domino animam suam effundebat ; si in pauperes cibos erogabat , si tenerum corpus affligebat , si litteris assiduam operam dabat : postea sacerdos et episcopus omnes opes pauperibus largitus est , quotidianum servavit jejunium , die , nocteque fuit assiduus in oratione , exilii et carceris molestias tulit , sacræ Scripturæ legendæ ac meditandæ otium insumpsit , suisque studiis usus est pro religione , fide , et virtute defendendis , contra idololatriam , hæreses et vitia ; ac se suosque feliciter conservavit

Sap. 8. 19.
Matt. 25.
15.

Alia quinque
superlucratur.
* 20.

iis temporibus , quibus aut seipsum , suosque , aut omnia perdere debuit.

O felix commercium scientiæ , quæ salutem animarum servit ! O quàm benignè Salvator hominum excipiet aliquandò eum , qui totum se salutem hominum impenderit ! O homo , quæ tua scientia est , si ignoras sanctorum scientiam , hoc est , scientiam salutis ? Hanc si calles , alios doce ; et ex fidelitate sanati Nicolai , quàm sis infidelis servus , æstima. Dole , et imitationem boni servi pollicere.

PUNCTUM III.

Euge , serve bone et fidelis : quia super pauca fuisti fidelis , super multa te constituam ; intra in gaudium Domini tui. His tandem verbis , mortuum servum optimus Dominus excepit : cujus etiam fidelitatem in usu talentorum acceptorum , remuneratus est aliis quinque singularibus privilegiis. Dedit enim sancto Nicolao potestatem summam , in tempestates , in morbos , in sterilitatem mulierum , in captivos ac vinculis detentos ; sed præsertim in peccata , ad edomandos induratos peccatores et revocandos ad penitentiam. Undè hodiè Ecclesia , per merita sancti Nicolai Deum obsecrat , *ut à gehennæ incendiis liberemur*. O gehenna , malum maximum et maxime commune ! quàm pauci æternæ gehennæ horrenda supplicia fugiunt , cum tamen leves vitæ miserias à se repellere omni studio conentur ! Quæ tua super eà re mens est ? Demùm vide , quibus po-

Matt. 25.
23.
Remune-
ratur
quinque
privileg.

tissimum ex his quinque privilegiis juvare te sanctus Nicolaus possit; opemque illius pro te ac peccatoribus induratis implora.

27 Dec.

DE S. JOANNE EVANGELISTA.

PUNCTUM I.

Jesus amat Joannem præ cæteris. Joan. 15. 15. Joan. 21. 7. JESUS, cum hominibus nihil debeat, et honorum nostrorum non egeat, quos vult, et quantum vult, diligit. Dilexit autem omnes apostolos suos: quos non ut *servos* habuit, sed ut *amicos*; præ cæteris verò etiam apostolis, sic amavit Joannem, ut vulgò appellaretur *discipulus quem diligebat Jesus*; quasi solum Joannem Jesus dilexisset. Hic agnosce, quàm meritò dici possis *discipulus quem diligebat Jesus*; et dulce hoc, atque honorificum nomen, si quo misericordiæ divinæ dono sperare potes ad te usque pertingere, tibi gratulare, et gratias age: sin contra, omni ambitu capta, et pro modulo, mereri stude.

PUNCTUM II.

Notæ illius amoris. Chrysost. Prolog. sup. Joann. Notæ amoris Jesu in Joannem quinque. 1. Mentem ejus implevit perfectissimâ cognitione divinitatis et humanitatis suæ; Ecclesiæ militantis, et triumphantis mysteria ipsi revelavit; rerum denique omnium, præteritarum, præsentium, et futurarum mirabilem notitiam infudit. 2. Voluntatem ejus sic Dei proximique amore incendit, ut nihil haberet in

corde, nihil in ore, nisi amorem; nihil faceret, nisi ex amore. 3. Mentis et corporis puritatem eam dedit, quæ decebat destinatum Mariæ filium. 4. In cenâ permisit recumbere supra pectus suum: ex quo quid non hausit! Voluit eum adesse, dum ipse biberet calicem passionis; et in tempore afflictionis recordatus est illius. Sic Jesus amavit Joannem: Joan. 3. 18 Non verbo, neque linguâ, sed opere et veritate.

PUNCTUM III.

Jesum redamavit Joannes: nec fuit felicior quòd diceretur et esset discipulus quem diligebat Jesus, quàm quòd esset et verè dici posset discipulus qui diligebat Jesum. Tu Joannem imitare: et quia perfectò amaris à Jesu, nisi ingratus esse vis, cum Joanne redama Jesum, ut sis quoque, et verè dici possis discipulus qui diligit Jesum.

PUNCTUM IV.

Notæ illius amoris. Prov. 17. 17. Luc. 9. 54. Notæ amoris Joannis in Jesum quinque. 1. Eum, ut in montem Thabor, sic in hortum Olivarum, in domum principis sacerdotum, in montem Calvarie secutus est. Quippe *omni tempore diligit qui amicus est*. 2. Illatas Christo injurias impatientissimè tulit: undè in Samaritanos, qui Jesum non exceperant, ignem de cælo evocare voluit. 3. Perpetuam virginitatem cum profundâ humilitate et summâ mansuetudine conjunxit, ut his tribus virtutibus